

Foto: Izvor: (c) <https://misericors.org/milosierdzie-boze-ponad-milosc/>

**ZA MJESEC LIPANJ 2024.
U GODINI ZAHVALE ZA SLIKU MILOSRDNOG ISUSA I DNEVNIK SV. FAUSTINE
O 90. OBLJETNICI NASTANKA**

Najpoznatija Isusova slika

Prolazi evo 93. godina otkako je Isusu dao zadatak s. Faustini da naslika Njegovu sliku. Danas ne postoji država u svijetu u kojoj ne bi bilo ove Kristove slike. Susrećemo se s njom svugdje, i ne samo u crkvama ili kapelicama, u kućama katolika, već i kod pravoslavaca, protestanata i kod ljudi drugih religija.

Ona nalazi svoje mjesto u molitvenicima, novčanicima, na fotografijama s našim prijateljima, u školama, samostanima, na radnim mjestima, na stanicama, u taksijima, bolnicama, skloništima, vojnim bazama, državnim zgradama, svugdje gdje živi suvremeni čovjek. **Ona je danas najpoznatija slika Krista raspetoga i uskrsloga**, slika koja je prepoznatljiv znak poruke o Božjemu milosrđu koju je Isus dao sv. Faustini – znak nade za ljude i svijet koji je podložan raznim previranjima.

Naslikaj sliku...

Ovo je neobična slika; ne samo zbog svoje popularnosti, već prije svega jer je njezin autor sam Isus koji je, objavljujući se s. Fustini u redovničkoj ćeliji samostana Družbe sestara

Naše Gospe od Milosrđa u Płocku 22. veljače 1931. godine, tražio od nje da Ga nacрта onakvoga kakvoga Ga vidi, onakvoga kakav joj se objavio.

On sam je odredio oris ove slike: boju haljine, boju zraka, geste ruku, dinamiku pokreta, izraz lica, pogled... Ispod nogu tražio je natpis: **Isuse, uzdam se u Tebe!** I objasnio je značenje svih detalja i dao joj razna obećanja.

S tom zadaćom koju joj je Isus povjerio, s. Faustina hrvala se kroz tri godine. **Tek u Vilniusu**, zahvaljujući zalaganju njezinog ispovjednika vlč. Mihaela Sopoćka, **nastala je prva slika** prema uputama koje je Isus dao Svojoj „tajnici“. Premda Isus na toj slici nije bio tako lijep kakvoga Ga je s. Faustina vidjela, ipak je ta slika bila izložena na javno štovanje. To je od nje tražio sam Isus, a ona je požurivala svoga ispovjednika. Ukazala se jedinstva prilika za vrijeme proslave Jubileja Otkupljena godine 1935. u Ostroj Brami, a na koju je bio pozvan sam vlč. Mihael Sopoćko kao propovjednik.

Tijek svečanosti nije imao samo vanjsku dimenziju, već prvenstveno duhovnu, onu koju je zapisala u svome *Dnevniku* s. Faustina. „Vidjela sam – zapisala je – kako je slika oživjela i zrake su prodirale u srca okupljenih ljudi, no ne u jednakoj mjeri. **Jedni su primali više, drugi manje.**“ (Dn 417)

Na kraju pobožnosti svećenik je uzeo Pokaznicu – Presveti Sakrament – i sve je blagoslovio. Tada je ugledala Gospodina Isusa u istom obličju kao na toj slici. Gospodin je blagoslovio prisutne i zrake su preplavile čitav svijet (usp. Dn 420).

Ne bez značenja bilo je i vrijeme i mjesto prvog javnog štovanja slike Milosrdnog Isusa. Vrijeme je bilo Prva nedjelja po Uskrsu, što se poklopilo s Isusovom željom i traženjem da se toga dana slavi blagdan Milosrđa. Pa i samo mjesto – Ostra Brama – znak je po sebi jer ovdje već stoljećima postoji Svetište Majke Božjeg Milosrđa. Nije ovo puki slučaj, već Božja zamisao u kojoj Blažena Djevica Marija ima svoju posebnu ulogu.

Najprije u vašoj kapeli, a zatim u cijelomu svijetu...

Ove se riječi, koje je Isus izgovorio za vrijeme prvog ukazanja, ipak nisu ostvarile na slici Milosrdnog Isusa koja je nastala u Vilniusu kao prva, pod budnim okom s. Faustine: **Želim da ta slika bude čašćena najprije u vašoj kapeli, a zatim u cijelomu svijetu.** (Dn 47)

Providnošću Božjom ova se Isusova želja ostvarila tek na slici koja se i dandanas nalazi u samostanskoj kapeli Družbe Sestara Naše Gospe od Milosrđa u Krakovu–Łagiwnikima, premda ni ona nije prva slika Milosrdnoga Isusa koja se nalazila u kapelama samostana časnih sestara. Prva slika koje je nastala 1939. godine bila je čašćena u samostanu u Płocku, u mjestu ukazanja Milosrdnog Isusa s. Faustini gdje joj je naredio da se nacрта slika i da se uvede svetkovina Božjega milosrđa. U kapeli u Vilniusu slika Milosrdnog Isusa bila je čašćena prije negoli u Krakovu jer je kopiju slike Kazimierovskog, koju je preslikala Lucija Bałzukiewiczowna godine 1940., sestrama darovao vlč. Mihael Sopoćko.

Povijest nastanka najpoznatije slike Milosrdnog Isusa seže u vrijeme Drugog svjetskog rata kada s. Faustina više nije bila na životu, ali je u samostanu u Łagiewnikima živio još njezin duhovnik iz Krakova isusovac o. Josef Andrasz.

U to se vrijeme na porti samostana pojavio slikar Adolf Hyła nudeći da će naslikati sliku za kapelu kao zavjetni dar (*votum*) za očuvanje na životu svih članova njegove obitelji za vrijeme rata. Poglavarica samostana zajedno s o. Andraszom odlučila je da Adolf Hyła naslika sliku Milosrdnog Isusa pa mu je dala kopiju slike iz Vilnusa i opis pločke vizije prema *Dnevniku* s. Faustine.

Njegova je prva slika bila posvećena 7. ožujka 1943. godine i cijelu je godinu visjela u samostanskoj kapeli u Krakovu. Drugu sliku, koja je bila veća i odgovarala je okviru bočnog oltara, **posvetio je o. Andrasz 16. travnja 1944.** godine na Prvu vazmenu nedjelju, znači na traženi blagdan Milosrđa.

Slika je vrlo brzo postala čudotvorna. Kopije ove slike i njezine reprodukcije raširile su se po čitavomu svijetu. Sam je Adolf Hyła naslikao preko 300 slika Milosrdnog Isusa.

Hyłina slika u nekim se detaljima razlikovala od one koja je nastala pod budim okom s. Faustine. Desna je ruka podignuta malo više, kao za blagoslov u današnje vrijeme, oči s ljubavlju gledaju one koji se nalaze ispred nje klečeći, a lik Krista Uskrsloga pojavio se na pozadini pejzaža iz Łagiewnika. Takav je prikaz odgovarao samoj viziji i interpretaciji slike kakvu je imao o. Andrasz, a koja je otkrivala Isusa kao Božanskog Liječnika koji dolazi izliječiti bolesno čovječanstvo.

O tome je sam Isus govorio s. Faustini: ***Ne želim kažnjavati ranjeno čovječanstvo nego ga želim izliječiti privijajući ga na svoje milosrdno Srce.*** (Dn 1588)

Nakon intervencije vlč. Mihaela Sopoćka koji je sliku povezivao s liturgijom svetkovine Milosrđa (ukazanja Uskrsloga Gospodina u Dvorani Posljednje večere i ustanovljenja sakramenta pomirenja), Adolf Hyła je sa svoje slike „skinuo“ pejzaže te stavio tamnu pozadinu iza Krista, a ispod Njegovih nogu popločenu stazu.

Pred tom slikom molio se papa Ivan Pavao II. i papa Benedikt XVI., a također se mole milijuni hodočasnika vjernika koji dolaze u ovo Svetište. **Slika je vidljiv znak poruke Božjega milosrđa s kojom je Isus sv. Faustinu poslao cijelomu svijetu.**

S jedne strane podsjeća nas na milosrdnu Božju ljubav prema čovjeka, a s druge pak strane riječ je o odgovoru čovjeka na tu Ljubav koja je prva napravila korak prema čovjeku. Odgovor je čovjekov u stavu milosrđa prema bližnjemu. U tome baš leži slava te slike s kojom je Isus povezo velika obećanja.

Da su ona istinita, svjedoče zavjetni darovi zahvalnosti i živa svjedočanstva štovatelja, a koja se nalaze u Svetištu kao i u samostanskoj arhivi.

s. Elżbieta Siepak, ZMBM, *Orędzie miłosierdzia*, br. 77, str. 4-5
Preveo s poljskog p. Andrzej Wośko, SCJ, koordinator Koordinacije ŠBM
Lektura: Marija Vuković